यदि सत्यमिदं वाक्यं निश्चयाद्भाषितं त्वया । यदि वा शासनं स्कन्द कर्त्तुमिच्छसि मे शृणु ।
अभिषिञ्चस्व देवानां सेनापत्ये महाबल ॥ स्कन्द उवाच ॥ दानवानां विनाशाय देवानामर्थसिद्धये ।
गोब्राह्मणहितार्थाय सेनापत्येऽभिषिञ्च मां ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ सोऽभिषिक्तो मघवता सर्व्वैर्देवगणैः सह ।
अतीव शुशुभे तत्र पूज्यमानो महर्षिभिः । तत्र तत् काञ्चनं छत्रं ध्रियमानं व्यरोचत । १४४२५
यथैव सुसमिद्धस्य पावकस्यात्ममण्डलं । विश्वकर्म्मकृता चास्य दिव्या माला हिरण्मयी ।
आबद्धा त्रिपुरघ्नेन स्वयमेव यशस्विना । आगम्य मनुजव्याघ्र सह देव्या परन्तप ।
अर्चयामास सुप्रीतो भगवान् गोवृषध्वजः । रुद्रमग्निं द्विजाः प्राहुरुद्रसूनुस्ततस्तु सः ।
रुद्रेण शुक्रमुत्सृष्टं तच्छ्रितः पर्व्वतोऽभवत् । पावकस्येन्द्रियं श्वेते कृत्तिकाभिः कृतं नगे ।
पूज्यमानन्तु रुद्रेण दृष्ट्वा सर्व्वे दिवौकसः । रुद्रसूनुं ततः प्राहुर्गुहं गुणवताम्बरं । १४४३०
अनुप्रविश्य रुद्रेण वह्निं जातो ह्ययं शिशुः । तत्र जातस्ततः स्कन्दो रुद्रसूनुस्ततोऽभवत् ।
रुद्रस्य वह्नेः स्वाहायाः षण्णां स्त्रीणाञ्च भारत । जातः स्कन्दः सुरश्रेष्ठो रुद्रसूनुस्ततोऽभवत् ।
अजरे वाससी रक्ते वसानः पावकात्मजः । भाति दीप्तवपुः श्रीमान् रक्ताभ्राभ्यामिवांशुमान् ॥
कुक्कुटश्चाग्निना दत्तस्तस्य केतुरलङ्कृतः । रथे समुच्छ्रितो भाति कालाग्निरिव लोहितः ।
या चेष्टा सर्व्वभूतानां प्रभा शान्तिर्ब्बलं तथा । अग्रतस्तस्य सा शक्तिर्द्देवानां जयवर्द्धनी । १४४३५
विवेश कवचञ्चास्य शरीरे सहजन्तथा । युध्यमानस्य देवस्य प्रादुर्भवति तत्सदा ।
शक्तिर्धर्म्मो बलं तेजः कान्तत्वं सत्यमुन्नतिः । ब्रह्मण्यत्वमसम्मोहो भक्तानां परिरक्षणं ।
निकृन्तनञ्च शत्रूणां लोकानाञ्चाभिरक्षणं । स्कन्देन सह जातानि सर्व्वाण्येव जनाधिप ।
एवं देवगणैः सर्व्वैः सोऽभिषिक्तः स्वलङ्कृतः । बभौ प्रतीतः सुमनाः परिपूर्णेन्दुमण्डलः ।
दृष्टैः स्वाध्यायघोषैश्च देवतूर्य्यरवैरपि । देवगन्धर्व्वगीतैश्च सर्व्वैरप्सरसाङ्गणैः । १४४४०
एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्तुष्टैर्हृष्टैः स्वलङ्कृतैः । सुसंवृतः पिशाचानां गणैर्देवगणैस्तथा ।
क्रीडन् भाति तदा देवैरभिषिक्तश्च पावकिः । अभिषिक्तं महासेनमपश्यन्त दिवौकसः ॥
विनिकृत्य तमः सूर्य्यं यथेहाभ्युदितं तथा । अथैनमभ्ययुः सर्व्वा देवसेनाः सहस्रशः ।
अस्माकं त्वं पतिरिति ब्रुवाणाः सर्व्वतो दिशः । ताः समासाद्य भगवान् सर्व्वभूतगणैर्वृतः ।
अर्चितस्तु स्तुतश्चैव सान्त्वयामास ता अपि । शतक्रतुश्चाभिषिच्य स्कन्दं सेनापतिं तदा । १४४४५
सस्मार तां देवसेनां या सा तेन विमोचिता । अयं तस्याः पतिर्नूनं विहितो ब्रह्मणा स्वयं ।
इति चिन्त्यानयामास देवसेनां स्वलङ्कृतां । स्कन्दं प्रोवाच बलभिदियं कन्या सुरोत्तम ।
अजाते त्वयि निर्दिष्टा तव पत्नी स्वयम्भुवा । तस्मात्त्वमस्या विधिवत् पाणिं मन्त्रपुरस्कृतं ।
गृहाण दक्षिणं देव्याः पाणिना पद्मवर्च्चसा । एवमुक्तः स जग्राह तस्याः पाणिं यथाविधि ।
बृहस्पतिर्म्मन्त्रविद्धि जजाप च जुहाव च । एवं स्कन्दस्य महिषीं देवसेनां विदुर्ज्जनाः । १४४५०
षष्ठीं यां ब्राह्मणाः प्राहुर्लक्ष्मीमासां सुखप्रदां । सिनीवालीं कुहूञ्चैव सद्वृत्तिमपराजितां ।
यदा स्कन्दः पतिर्लब्धः शाश्वतो देवसेनया । तदा तमाश्रयल्लक्ष्मीः स्वयं देवी शरीरिणी ।